

Wim Smeets: Kennisverzamelaar in Roermond

Specialisme en boerenverstand gebruiken: een ideale combinatie

De kandidaat voor de Fieldmanager of the Year-Award waarmee we deze serie beëindigen heet Wim Smeets. Wim wordt deze herfst 52 jaar. Officieel luidt zijn functie: 'Opzichter bij de gemeente Roermond'. Maar 'kennis verzamelen' en 'planning' dat zijn de steekwoorden die beter bij hem passen. Wie is deze ambitieuze kandidaat die graag voor de prestigieuze erkenning in het fieldmanagersvak in aanmerking komt?

Auteur: Broer de Boer

Kandidaat Fieldmanager of the Year Wim Smeets zit al elf jaar in hét vak. Hij startte zijn carrière bij Arcadis. Daar deed hij veel ervaring op met bezanding en was betrokken bij sportveldaanleg. Thans heeft hij de functie opzichter bij de afdeling Beheer Openbare Ruimte (BOR) van gemeente Roermond. Hij is daar verantwoordelijk voor het beheer van zes sportveldaccommodaties met in totaal 30 velden en een ligweide. Wim geeft leiding aan een tiental medewerkers en geeft aan vooral coachend, administratief en plannend bezig te zijn. Als hij de gelegenheid heeft, bezoekt hij tweemaal per week de velden om te beoordelen wat er wel of zeker niet moet gebeuren. Hij doet dus controles op het gebied van ziekten en plagen, speelschade en dierlijke schade zelf. Wat dat laatste betreft: als lid van een Faunabeheereenheid is dat hem wel toevertrouwd. Wim Smeets: "Het maaien is uitbesteed aan de Sociale Werkvoorziening, op basis van een bestek. Ik ben betrokken geweest bij het opstellen hiervan. Door zelf te controleren

kan ik de gewenste maaifrequenties en -hoogtes beter inschatten en bovendien stelt het me in staat de ontwikkelingen in het grasbestand beter te beoordelen." Wim geeft aan beheersmatig geen voorkeur aan voor 'gras' of 'kunstgras' te geven. "Beiden hebben qua beheer hun uitdagingen", volgens de Limburger. "Natuurgras, een levend veld met zijn eigen problematiek, is nooit voorspelbaar! Het beheer en onderhoud van kunstgrasvelden heeft meer een civieltechnisch karakter, wat zich nog sterk gaat ontwikkelen. In de toekomst zie ik toch steeds méér en betere kunstgrasvelden tot ontwikkeling komen, vooral gezien de beperkte ruimte die vaak beschikbaar is. Maar ook de mogelijkheden van bijna onbeperkte bespeelbaarheid van deze velden en een navenante lage kostprijs per uur spelen daar een rol in. Ons - enige - kunstgrasveld ligt enorm gunstig waardoor er maar weinig rommel op terecht komt, zoals gras of bladeren. Bij de aanleg hebben we bij de situering ervan al rekening gehouden. Het wekelijkse en periodieke

onderhoud (borstelen, oppervlakte reiniging en blazen) doen we zelf. Als de infill te vast wordt, trekken we de wiedeg er over heen. Uitgespeelde plekken vullen we zelf aan met infill. Het groot onderhoud is uitbesteed aan Ceelen Sport Constructies."

Kennisvermeerdering

Wim houdt graag zijn kennis actueel. Wat is zijn aanpak? Wim Smeets: "Door frequent mensen uit diverse specialismen uit te nodigen en hiermee in discussie te gaan en goed te luisteren, maar ook door meetings en demonstraties bij te wonen. Maar ook door contacten te hebben met andere fieldmanagers en dan vooral over hun ervaringen met probleemgebieden. Ik interesseer me sterk voor de theoretische achtergronden van mijn vak. Ik blijf me verdiepen in de probleemgebieden waarmee ik hier te maken heb, zoals droogteplekken, schimmels en engerlingen. Wat dat laatste betreft: als je de achtergronden van de verschillende kevers kent, zoals het vluchtge-

Wim Smeets gebruikt aaltjes om de engerlingen van de rozenkever te bestrijden. Hier laat hij zich informeren over nieuwe inbrengmethoden.

drag en de levenscyclus en bovendien locaties en tijdstippen vastlegt, dan ben je al een heel stuk dichterbij de eventuele oplossing. Welke dat voor Wim is? Hij bestrijdt de rozenkever op zijn velden met aaltjes. Wim ontbrak op 1 juli jl. dan ook niet tijdens het congres over het bestrijden van engerlingen en emelten. Met de biologische bestrijdingmethode met aaltjes stond in Fieldmanager 2009 no.6)

Ideale combinatie

Tijdens het gesprek blijkt dat Wim een echte kennisverzamelaar te zijn en dat hij goed luistert naar wat anderen zeggen. En dat is dus iets anders dan meteen een raad opvolgen! Wim zegt hierover: "Ik laat me graag breed informeren, omdat specialistische kennis samen met gebruik van logisch boerenverstand zeer vaak een perfecte combinatie blijkt te zijn." De redactie bezocht Wim toen twee Fieldmanager of the Year-juryleden - John Ariens en Ernst Bos - samen met Wim op een voetbalveld in Swalmen rondliepen. Direct na aankomst op dit complex probeerde hij informatie los te peuteren bij deze specialisten. Graag wilde hij hun visie om zijn probleem, bestaande uit grote gele blokken in het sportveld, op te lossen. De bodem bestond uit opgebrachte 'wilde grond' zoals Wim dat betitelt. De oorzaak kende hij: kletsnatte plekken. Maar hoe zouden anderen dat oplossen? Hoe hij het uiteindelijk oploste, staat in het kader 'Sporten op wilde sportgrond'.

Schiks rollen

De verenigingen en besturen zijn, volgens Wim, zeer tevreden over de aanpak van het sportveldonderhoud zoals zijn afdeling dat doet. "En zeker in de voormalige gemeente Swalmen",

vertelt Wim. "Hier vindt men dat de velden er vele malen beter bij liggen dan voorheen, toen de verantwoordelijkheid voor het onderhoud nog een taak van gemeente Swalmen was." Wat vindt Wim de belangrijkste taak van een fieldmanager? Hierop antwoordt hij kortweg: "Velden optimaal bespeelbaar houden". Speelschade herstellen en konijnenholen dichtmaken maken daar wekelijks deel van uit. Tijdens het seizoen gaat het om dresen en slepen, met extra aandacht voor de middenstrook, die soms ook nog een extra organische bemesting krijgt. Met rollen van de velden gaat Wim voorzichtig om: "Dat doen we na een vorstperiode en verder alleen als dat echt nodig is en de veldgesteldheid dit toelaat." Hierbij introduceert hij ook de fraaie term 'Schiks rollen'. Bewerkingen zoals rollen en maaien gebeuren in de lengte- en breedterichting van het veld maar onder zijn aanwijzingen ook diagonaal: Wim: "Als je bij opeenvolgende bewerkingen dan met dezelfde werkbreedte steeds iets verderop begint, een verloop aanbrengt in de banen, voorkom je spoorvorming en daarmee terrasvorming op het veld."

Na het seizoen

Wim zegt regelmatig de ongunstige gevolgen te zien van slechte tijdsplanning van activiteiten bij clubs en gebruik van trainingsvelden op momenten dat dit onverstandig is. Wim: "Een rustperiode van twaalf weken voor herstel van de grasmat is minimaal nodig. Maar ik hanteer nog liever een periode van zestien weken. Daartoe zouden de trainers op enig moment ook het hoofdveld moeten inzetten voor trainingen van lagere teams, maar dat ligt moeilijk." Wim hanteert op de velden dan ook de methode om zo vroeg mogelijk

Kandidaat: Wim Smeets

Werkzaam bij: gemeente Roermond
Eerder werkzaam bij: Heidemij, nu Arcadis

Functie: Opzichter

Basisopleiding: LBO en MBO+

Aanvullende opleidingen, cursussen, trainingen: Basiscursus boomverzorging, VeBo, Boombeheer, VTA1 & VTA2, Bos-, Natuur-, en Landschapsbeheer, boomveiligheidscontrole, diverse meetings en bijeenkomsten over natuur- en kunstgrasvelden aanleg en onderhoud, gewasbescherminglicentie, VCA, Steenmartercursus EVM.

Regelmatig slepen bespaart volgens Wim veel arbeid.

in het seizoen de trainingsvelden door te laten zaaien. Zoals op een trainingsveld in Herten, de thuisbasis van voetbalvereniging SHH (Herten) dat hij de redactie toont. Wim: "Als een veld het echt kaalgespeeld is, zaai ik gewoon door. Dit is hier in week 16 al gebeurd, terwijl er nog volop getraind werd. Als je geluk hebt met het weer, zoals vorig jaar, dan slaat het gras goed aan. Heb je pech, zoals dit jaar met al die koude, is het zonde van het geld. Als het echt kaal is, gebruik ik het SV 7 mengsel. In andere situaties zaai ik die eerste keer door met Engels raaigras, dat groeit het snelst. SOS heb ik ook geprobeerd. Maar dit Westerwolds raaigras is eenjarig. Deze grassoort kan toch niet overwinteren en levert kale plekken op in het voorjaar. Als ik na het voetbalseizoen slechts een korte periode - bijvoorbeeld slechts acht weken - heb om een grasmat weer goed te krijgen, dan zaai ik het geheel door met minimaal drie soorten Engels raaigras. Ik kies rassen van de

Mengelmoesje van opgebrachte grond op een van Wims zijn velden.

Wim laat vroeg doorzaaien. Dit jaar was dat weinig succesvol door de koude.

rassenlijst waarbij ik variatie aanhoud in: vermogen tot uitstoeeling en resistentie tegen betreding, ziekten en plagen. Het zal duidelijk zijn waarom ik die spreiding aanbreng.”

Renovatie

De begroting in Roermond laat toe om elk jaar één natuurgrasveld te laten renoveren. Het eigen machinepark, bestaande uit twee tractoren, cirkelmaaier, bezander, pendelstrooier, kieper, grondbak, en twee types weideslepen, is daartoe ontoereikend. Wim Smeets: “Groot onderhoud, maar ook de onderhoudswerkzaamheden waarvoor we zelf geen machines hebben zoals verticuteren, grasmat affrezen, recycledressen en doorzaaien gebeurt hier door aannemer Rooden uit Meerssen. Deze heeft hiervoor alle materieel. De echt grote renovaties worden overigens gefinancierd en uitgevoerd onder verantwoording van de gemeentelijke afdeling Sportaccommodaties, maar in overleg met mij.”

Budgetten

Als je Wim naar het budget vraagt voor het uitvoeren van zijn onderhoudstaken antwoordt hij het volgende: “Het is voldoende om mijn volledige areaal goed te onderhouden (groot- en dagelijks onderhoud), te bemesten, bemonsteren, specialisten in te huren of te contracteren. De kostbare bestrijding van engerlingen is een verhaal apart. Hiervoor vraag ik jaarlijks een bijdrage aan bij een gemeentelijke voorziening, Burab, die we voor calamiteiten en onvoorziene ingrepen kennen. Mijn onderhoudsbudget hoef ik hiervoor dus niet aan te spreken.” Wim ziet echter vor-

ming en opleiding van medewerkers ook als een belangrijke taak: “Ik zou best wat extra budget kunnen gebruiken om de eigen sportveldenploeg nog beter te voorzien van onderhoudsmaterieel en enkele specifieke cursussen te laten volgen op het gebied van grassen. Cursussen laten volgen lijkt me ook zinvol voor kunstgras en het onderhoud hiervan. Op dit gebied zijn er momenteel veel ontwikkelingen, vandaar.”

Wapenfeiten

Het fieldmanagersvak is veelzijdig. Als je Wim vraagt naar de wapenfeiten waarmee hij namens zijn organisatie naar buiten getreden is antwoordt hij: “Dan denk ik aan de bestrijding van de eikenprocessierups (EPR). In Midden Limburg maken we deel uit van acht gemeenten. Een hieruit samengesteld platform is de basis voor monitoring en bestrijding van de EPR: clustering van gemeenten, gezamenlijke aanpak, communicatie, overleg en uitvoering dus. Het probleem van de EPR blijft zo beter beheersbaar en de gezamenlijke uitvoering, bestrijding en monitoring is goedkoper. Dit platform dient nu ook om andere problemen in de groen- en sportvoorzieningen te bespreken. Daarnaast heb ik gewerkt aan de verbetering van de planning rond groot onderhoud van sportvelden. Het gebeurt in gezamenlijk overleg met de verenigingsbesturen. Het resultaat van de besprekingen leggen we vast. Verenigingen weten nu precies wat, wanneer en waar, wat gaat gebeuren en voor hun nog voorname: welke velden er bespeelbaar blijven! En ook daar spreken de verenigingen hun waardering over uit!”

Sporten op wilde grond

Wim aarzelt niet om de Fieldmanager of the Year-juryleden en de redactie deelgenoot te maken van de situatie op zijn probleemveld. Dit betreft een natuurgrasveld in Swalmen, waarop een onbekend aantal jaren geleden tijdens de aanleg zwarte grond vanaf verschillende locaties is aangebracht: een laag ruim 100 centimeter, die niet onder ideale omstandigheden is aangebracht: waarschijnlijk hebben bulldozers onder te natte omstandigheden twee aangebrachte lagen uitgevlakt. De ondergrond van het voetbalveld is hierdoor sterk verdicht. Aanvankelijk was er geen bodemleven in de aangebrachte top laag, toen kwam de rozenkever, waardoor de hele grasmat los kwam te liggen. Maar die situatie is weer genormaliseerd. Thans groeit er echter ten gevolge van de schade van de engerlingen veel straatgras en zowel de top laag als de onderlaag blijven slecht. Bezanding mocht niet baten. Maar enkele vierkante blokken springen eruit en de situatie daar is bedroevend. Bemonstering ter plekke leert dat de grond stinkt, een blauwe zuurstofloze laag vertoont en dat zich ijzer ophoopt in de bovenlaag. Volgens Wim het teken dat het water moeilijk weg kan. Wim heeft het nodige er al gedaan. Maar zou drainage helpen? Zonder het veld op de kop te zetten wil hij in elk geval de afwijkende plekken verbeteren. Dit veld is nog te jong om in aanmerking te komen voor een renovatie. Wim heeft al meerdere adviezen ingewonnen. IJscodrainage, Vertidrainen op diverse diepten, met holle- en vaste pennen in combinatie met het inslepen van drainzand heeft wel verbetering gebracht, maar nog niet het beoogde eindresultaat. Het advies dat hij nu van John Ariens en Ernst Bos krijgt is tweeledig: “Ga flink diep vertidrainen met holle pennen en gebruik bodemverbetersaars en ga nu niet het hele veld draineren. Je moet proberen het contact met de originele ondergrond te herstellen, bijvoorbeeld door sleuven te frezen op deze plekken.” Wim hoort het aan en gaat erover in discussie. Wat gaat hij uiteindelijk doen met dit advies? Wim: “Dat draineren had ik zelf al uit mijn hoofd gezet. Ik ga eerst proberen de verbinding met de ondergrond te herstellen. Afhankelijk van de kosten ga ik gaten boren of sleuven frezen op de probleemplaatsen om het contact met de originele bodem te herstellen. De sleuven gaan we vullen met een goede drainerende grond en afvullen met dezelfde grond als de bestaande top laag. Afhankelijk van het resultaat ga ik dan verder mijn strategie bepalen.”